

1 Our Shiur began at the beginning of פרק כלל גדול - the seventh perek of Masheches Shabbos.

Zugt di Mishnah:

כלל גדול אמרו בשבת - A major rule was taught in the Halachos of Shabbos.

More specifically - the משנה teaches three degrees of שגגה - unawareness, regarding one who violated Shabbos בשוגג - inadvertently.

-1- כל השוכח עיקר שבת - One who did not know that a concept called Shabbos exists - and he violated many שבתות, he would bring only one חטאת.

-2- היודע עיקר שבת - One who knows about the concept of Shabbos but did not realize that the given day was שבת and he violated many מלאכות over several שבתות, would bring one חטאת for each שבת.

-3- היודע שהוא שבת - If somebody knew that the day was שבת and violated many מלאכות thinking that each act was permitted on שבת, he brings a separate חטאת קרבן for each אב מלאכה.

However, if he violated an אב מלאכה and some of the תולדות associated with that אב, or several תולדות of one אב, he is only obligated to bring one חטאת קרבן.

2 The גמרא asks why the משנה refers to this rule as a כלל גדול. What makes this a major rule? The גמרא offers three suggestions, accepting only the final one.

First - Perhaps because there are other rules in Hilchos Shabbos mentioned later in this perek that are not as detailed as this one, therefore it is called כלל גדול - similar to the כלל גדול we have by שביעית which also is in contrast to additional Halachos with fewer details.

The גמרא rejects this idea because מעשר also has less detailed rules, and the primary rule is not introduced with the term כלל גדול?!

The גמרא then suggests that perhaps anything that has both, תולדות and אבות, primary categories and subcategories, is called a כלל גדול.

The גמרא rejects this idea as well, because בר קפרא uses the phrase כלל גדול even with regard to מעשר, which has no תולדות.

פרק כלל גדול

כלל גדול אמרו בשבת

A major rule was taught in the Halachos of Shabbos

Three degrees of

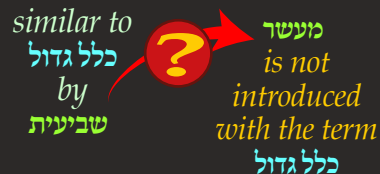
שוגג

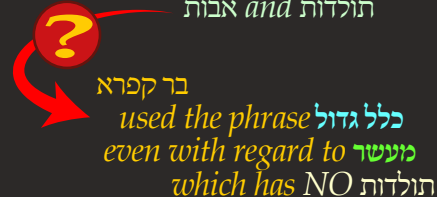
2 The גמרא asks... why is this rule as a

"כלל גדול"

▶ Perhaps... because other Hilchos Shabbos are not as detailed as this one

▶ Perhaps... anything that has both תולדות and אבות

3 Finally the גמרא suggests that the term כלל גדול is used to note that this rule applies more expansively than another area of הלכה, in the following way:

Many מלאכות of שבת apply even to items that are תלוש, detached from the ground, while שביעית only applies to מחובר, produce attached to the ground.

Similarly, שביעית applies even to מאכל בהמה, animal food, unlike מעשר which applies only to human food.

מעשר may be called a כלל גדול according to בר קפרא because it applies even to תאנה וירק, figs and green vegetables, unlike פאה, which is limited to items that are לקיטתו כאחת - all picked at one time - which would not apply to figs which do not ripen all at once -

And items that are -
מכניסו לקיום - stored for an extended period of time - which cannot apply to green vegetables because they are perishable.

The other three criteria apply equally to both, מעשר and פאה, in that one is obligated to separate מעשר and פאה only from items that are
אוכל - edible food - which excludes plants grown to make dyes.
נשמר - guarded - which excludes הפקר - ownerless crops.
גידולו מן הארץ - that which grows from the ground - which excludes mushrooms because they have no roots in the ground.

3

► *Because...*
this rule applies more EXPANSIVELY than another area of הלכה

<p>מלאכות שבת apply EVEN to items that are תלוש</p>	►	<p>הלכות שביעית apply ONLY to items that are מחובר</p>
<p>הלכות שביעית apply EVEN to מאכל בהמה</p>	►	<p>הלכות מעשר apply ONLY to מאכל אדם</p>
<p>הלכות מעשר apply EVEN to תאנה וירק</p>	►	<p>הלכות פאה apply ONLY to items that are לקיטתו כאחת מכניסו לקיום</p>

גידולו מן הארץ grows from the ground
נשמר guarded
אוכל edible food

4 The משנה now turns its discussion to the first rule of the גמרא - כל השוכח עיקר שבת - As Rashi in the Mishnah explains - כסבור אין שבת בתורה - He is completely unaware that a concept of Shabbos exists in the Torah.

4 כל השוכח עיקר שבת
כסבור אין שבת בתורה
He is unaware that a
CONCEPT
of שבת
exist in the Torah!

5 After some discussion the Gemara concludes; מתניתין כשהכיר ולבסוף שכח - Our Mishnah is referring to someone who at some point knew about the concept of שבת but has since entirely forgotten of the essence of Shabbos.

5 מתניתין כשהכיר ולבסוף שכח
...someone who at some point
knew about the
CONCEPT
of שבת
... but has since
entirely forgotten!

6 תינוק שנשבה לבין הנכרים - a Jewish child who was captured and grew up among non-Jews, and never learned about the concept of שבת, there is a מחלוקת: כהכיר ולבסוף שכח דמי רב ושמואל - The הלכה would be the same as in the case of the משנה, where he once knew about שבת. Since all the מלאכות - over all the שבתות - were committed in one long period of unawareness of the concept of שבת, he is חייב a single חטאת.

6 תינוק שנשבה לבין הנכרים

רב ושמואל	ר' יוחנן & ריש לקיש
כהכיר ולבסוף שכח דמי	דוקא - הכיר ולבסוף שכח דמי
brings one קרבן חטאת	brings one קרבן חטאת

... but somebody who never knew would be completely פטור!

דוקא הכיר ולבסוף שכח דמי ריש לקיש and ר' יוחנן - The הלכה of the משנה that he is חייב a single קרבן for all the violations applies ONLY to somebody who once knew about שבת and then forgot about it, but somebody who never knew about שבת would be completely פטור from any קרבן.

7 The Gemara cites a *ברייתא* in which we find the very same *machlokes*.
 The *רבנן* clearly state;
 תינוק שנשבה לבין הנכרים... ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה אינו חייב
 - אלא חטאת אחת
 One who never knew about שבת is חייב to bring one קרבן -
 which supports the opinion of רב ושמואל. The Braisa continues;
 - ומונבו פוטר
 Munvaz exempts him from a *Korban*, which supports the
 opinion of ר' יוחנן and ריש לקיש.

7 תינוק שנשבה לבין הנכרים...
 ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה

אינו חייב
 אלא חטאת אחת

רב ושמואל
 brings one קרבן חטאת

מונבו פוטר

ר' יוחנן & ריש לקיש
 ... but somebody who never knew would be completely כטור!

8 The Gemara clarifies further that the source of מונבו's opinion is from the juxtaposition of the פסוקים:
 - תורה אחת יהיה לכם לעושה בשגגה
 - והנפש אשר תעשה ביד רמה
 We can deduce that there is a link between עבירות violated בשוגג and עבירות violated במזיד - that in both cases
 - מה מזיד שהיתה לו ידיעה - Just as the deliberate sinner obviously had knowledge of the איסור,
 - אף שוגג שהיתה לו ידיעה - So too, the inadvertent sinner had some knowledge of the איסור in the past.

8 תורה אחת יהיה לכם לעושה בשגגה
 והנפש אשר תעשה ביד רמה

בשוגג
 אף שוגג
 לפיכך או ידיעה

במזיד
 מה מזיד
 לפיכך או ידיעה

?

9 - ורבנן האי "תורה אחת" מאי עבדי ליה
 פסוק רבנן who disagree with מונבו learn from this פסוק and the היקש?
 The Gemara answers that since these פסוקים appear in the context of עבודה זרה,
 - הוקשו כולם לע"ז - all עבודות חטאת are likened to ע"ז -
 - מה להלן דבר שחייבים על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת -
 Just like עבודה זרה is something that one is חייב כרת if done במזיד,
 and a חטאת if done בשוגג,
 - אף כל דבר שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת -
 So too, one is only חייב חטאת בשוגג for which he would be חייב כרת if done במזיד.

9 ורבנן האי "תורה אחת" מאי עבדי ליה

עבודה זרה

תורה אחת יהיה לכם לעושה בשגגה
 והנפש אשר תעשה ביד רמה

אף כל דבר שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת

מה אכילן דבר לחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת

